

- Vārds, uzvārds – Laila Juškeviča
- Vecums – 26 gadi
- Dzimums – sieviete
- Nosūtošā augstskola – LKA Latvijas Kultūras koledža
- Mobilitātes valsts – Spānija
- Prakses institūcija – Youth NEET Solutions NGO, Spain, Marín – Pontevedra, Coirados, 16 A
- Prakses darba joma – kultūras menedžments
- Mobilitātes perioda ilgums – 2 mēneši

Prakses pieredzes stāsts

Es izvēlējos doties Erasmus+ prakses mobilitātē, jo manu studiju ietvaros katru semestri ir jāiziet prakse, un es izdomāju, ka kāpēc lai es neizmantotu izdevību šo praksi kārtot ārzemēs? Kamēr meklēju praksi, man padomā nebija konkrēta valsts, tikai vēlējos kaut ko jaunu, kur neesmu bijusi, vēlams silts klimats un uzskatīju, ka jo būs atšķirīgāk no Latvijas, jo interesantāk priekš pašas pieredzes.

Pirms un pēc prakses gan ar nosūtošo, gan uzņemošo institūciju bija ļoti vienkārša sadarbība un komunikācija. Prakses vietā es palīdzēju gatavoties dažādiem koncertiem un pasākumiem. Pa darba dienām es varēju satikt komandu ofīsā vai strādāt caur datoru no mājām, un nedēļas nogalēs braucām uz dažādām pilsētām. Man bija dota diezgan brīva izvēle uz visu, ko es darīju un kur vēlējos piedalīties, ikdienas grafiku es veidoju sev pati. Es nostiprināju savas patstāvības un laika menedžmenta prasmes.

Visu prakses periodu es daudz ceļoju un iepazīnu gan Spāniju, gan Portugāli, kas atradās salīdzinoši netālu no manas dzīvesvietas. Prakses ietvaros apciemoju vairākas pilsētas, jo pasākumi katru reizi notika citā vietā. Spānijā katrs reģions ir krasi atšķirīgs cits no cita, piemēram, manā prakses reģionā Galīcijā visvairāk cilvēki lepojās ar savu daudzveidīgo gastronomiju, vīniem un aliem, un jūras veltēm. Es nedzīvoju tādā vietā, kur būtu sastopamas stereotipiskās spāņu lietas kā vērsu cīņas vai flamenko dejojājas. Arī laikapstākļi nebija karsti. Brīvo laiku es pavadīju pie dabas, pie jūras vai pie kāda ūdenskrituma, kuru apkārtnē netrūka. Es kādreiz biju tikai dzirdējusi par "siestu", bet bija interesanti to katru dienu arī piedzīvot. Siesta ir pārtraukums dienas vidū, kad pilnīgi viss apstājas, tiek aizslēgts uz vairākām stundām un cilvēki aiziet mājās atpūsties un nosnausties diendusu; vēlāk vakarā atkal turpina darbu. Tas tā, par pieredzēto ikdienā, bet vispār jau lielākais šoks jeb piedzīvojums man notika pēc prakses, kad kopā ar draugu braucu mājās. Vienā vakarā mūsu mašīnas piekabē, mums nemanot, bija ierāpies un noslēpies kāds migrants, kurš acīmredzot vēlējās pa kluso tikt pārvests pāri robežai no Francijas uz Angliju. Noveicās, ka mēs viņu tomēr kaut kā pamanījām un izvilkām ārā, citādāk būtu atveduši sev mājās "ciemiņu", vai arī viņu atrastu robežsardze, un nezinu kuram būtu tad vislielākās nepatīkšanas.

Praktisks ieteikums cilvēkiem, kuri apsver iespēju doties Erasmus+ mobilitātē, būtu ļoti kritiski izvērtēt uzņemošās institūcijas leģitimitāti un piedāvājumu. Lai arī cik lieliskas iespējas mums visur apkārt nebūtu, tik pat daudz diemžēl ir arī negodprātīgu cilvēku, kuri uzpelnās uz jaunu, naivu cilvēku rēķina. It sevišķi ļoti jāuzmanās jaunām, skaistām meitenēm, lai arī cik bēdīgi tas nebūtu, tāda ir realitāte. Vienmēr pārlicinies, ka tur, kur tu dodies, viss ir droši, legāli, caurskatāmi un ka tu vari pastāvēt par savu taisnību. Tur kur ir nauda un autoritāte, cilvēki mēdz to ļaunprātīgi izmantot, uzskatot, ka jaunietis jau neko neiebildīs, tāpēc es tiešām stingri iesaku iebilst gan, ja kaut kas nav kārtībā vai ja tev šķiet, ka kādam pret tevi ir slēpti nolūki. Otrs

praktiskais ieteikums ir izvērtēt savu finansiālo stāvokli pirms brauciena, jo Erasmus+ stipendija dzīvošanas izmaksas sedz tikai daļēji.

